

SINT-NIKLAAS NIEUWKERKEN-WAAS

CHRISTUS KONING | DON BOSCO | HEILIGE FAMILIE | O.-L.-VROU BIJSTAND | O.-L.-VROU TEN BOS | SINT-JOZEF | SINT-NICOLAAS

Synodaal op weg in onze parochie

Christof BOUWERAERTS

Enkele maanden geleden lieten we u op deze plek weten dat de parochieploeg het initiatief nam tot een proces van gemeenschappelijke onderscheiding over de toekomst van de initiatiesacramenten (doopsel, vormsel, eerste communie) in onze parochie Heilige Nicolaas van Myra (Groot-Sint-Niklaas). Intussen deden we enkele stappen op die weg.

Op 18 oktober vond in de Heilige Familiekerk een besloten parochiebestuurderaad plaats met de leden van de parochieploeg, de drie lokale pastorale werkgroepen (LPG's) en de doopsel-, eerste communie- en vormselcatechisten. Ook de mensen die in onze parochie instaan voor huwelijks catechese en gezinspastoraal betrokken we erbij.

Tijdens dat beraad gaf Bart Willemsen, secretaris van de Interdiocesane commissie voor catechese, ons een impuls over ontwikkelingen in het denken van de Kerk over catechese en initiatiesacramenten. Het accent verschuift daarbij van een schoolse aanpak gericht op het kennen naar een getuigende en ervaringsgerichte aanpak. Catechese is niet allereerst les volgen, maar kunnen proeven van het levende geloof van een gemeenschap.

Bart reikte ook een paar praktijkvoorbeelden aan. Zo verwees hij naar een parochie in Frankrijk waar de catechese enkel bestaat uit één abdijweekend. Dat lijkt mager, maar blijkt bij nader toezien voor die ouders en kinderen een intense ervaring van gemeenschap vormen en spirituele verdieping.

Onderscheiding der geesten

Moeten we het hier in Sint-Niklaas voortaan ook op die manier aanpakken? Neen, Barts impuls was niet bedoeld om onze centrale vraag al te beantwoorden. Wél nemen we wat hij ons vertelde mee in ons gezamenlijke onderscheidingsproces. Wat dat precies betekent, kwam Hilde Pex van het Platform ignatiaanse spiritualiteit toelichten.

Onderscheiden: ons kompas ijken op Gods Geest. ©? Grant - flickr.com public domain

Onderscheiding der geesten wil zeggen dat je op zoek gaat naar datgene waartoe Gods Geest jou beweegt. Dat kan je doen als persoon, bijvoorbeeld wanneer je voor een belangrijke keuze in je leven staat, maar ook als gemeenschap. Het gaat dus niet over debatteren en argumenteren en proberen je eigen agenda door te drukken. Ten gronde is onderscheiding een biddende manier om met elkaar in dialoog te gaan en stap voor stap naar boven te laten komen waartoe de Heilige Geest je als gemeenschap beweegt. Dat vergt luisterbereidheid, fijngevoeligheid en openheid voor onverwachte wendingen.

Om aan dat gezamenlijke onderscheidingsproces concreet gestalte te geven wordt een trajectgroep samengesteld die op geregelde basis zal samenkomen om aan de slag te gaan met de aangereikte methode. Ruim tien catechisten stelden zich kandidaat. Onder hen bevinden zich zowel doopsel-, eerste communie-, vormsel- als huwelijks catechisten, verbonden met de diverse geloofsgemeenschappen in de parochie. Daarom besliste de parochieploeg om alle kandidaten toe te laten tot de trajectgroep.

Priester David en bovengetekende sturen namens de parochieploeg het proces aan. Zo'n proces van gezamenlijke onderscheiding be-

geleiden vergt evenwel specifieke competenties. Bovendien is het wijs om de begeleiding ervan toe te vertrouwen aan mensen die zelf geen belangen hebben bij de uitkomst, om zo de openheid te garanderen. Daarom gaan we in zee met competente begeleiders van het Platform ignatiaanse spiritualiteit, die de onderscheidingsmethode van de heilige Ignatius van Loyola (1491-1556), mede-stichter van de jezuiten, toepassen. Samen met hen moeten we nu verder bekijken hoe we dat concreet gaan aanpakken. Hopelijk kunnen we dan in januari concreet aan de slag.

Een oefening

Een uitdaging daarbij wordt om ervoor te zorgen dat de trajectgroep de nodig 'speelruimte' krijgt om het onderscheidingsproces te doorlopen, maar zonder geïsoleerd te werken van de andere catechisten. Het zal erop aankomen geregeld terug te koppelen naar de bredere groep wat er beweegt in de trajectgroep, op een manier die het onderscheidende karakter van het proces respecteert. Dit alles wordt een oefening in synodaliteit. Paus Franciscus zet de wereldkerk ertoe aan daarvan werk te maken. Benieuwd wat er op ons pad komt!

OPKIKKERTJES

Donker en licht

Hedwig Van Peteghem

Als de dagen grijzer worden en de zon minder kansen krijgt, steken dromen gemakkelijker de kop op. Alsof zij het licht bewaren, alsof zij wat klaarheid moeten brengen. Die dromen zijn eeuwenoud. We vinden het afschuwelijk dat het recht van de sterkste zo veel slachtoffers blijft maken, ook in eigen rangen. Oorlog spelen blijft een harde realiteit en uit zich soms — gecamoufleerd in kleine gebaren — in ons eigen leef- en werkmilieu. Mensen worden op allerlei manieren misbruikt en er wordt zo weinig aan gedaan. Als het wat donkerder wordt in ons leven, licht de hoop op beter feller op.

We dromen ervan dat er vrede komt op aarde en dat er alleen nog maar mensen zijn van goede wil. We kijken uit naar een ster die alle duisternis doorbreekt. We gaan op zoek naar nieuw leven dat ons al het negatieve doet vergeten. We zijn al dat slecht nieuws beu. We wachten op een Redder, iemand die eindelijk eens komt laten zien dat mensen tot schonere dingen in staat zijn dan lust en geweld.

Wie goed rondkijkt, zal zien dat die droom al een deel is uitgekomen. De talrijke acties die gebeuren voor mensen aan de rand, de stille en langdurige zorg voor je partner, het weigeren mee te doen aan roddel en pesterijen — het zijn zo veel voorbeelden dat het niet zomaar om een dwaze droom gaat. Het licht is sterker dan de duisternis.

We mogen geloven dat er een redder komt, maar niet in alle praat, niet met een grote mond en veel machtsvertoon. Zoals jij een engel bent als je geduldig en machteloos aan iemands zijde staat, zoals jij hoop kan brengen in een warboel van angst en onzekerheid, naar zo iemand mogen we uitkijken, iemand die ons laat zien wat 'mens-woorden' in feite is.

Maar omdat we onszelf geen blaasjes zouden wijsmaken, krijgen we nog vier weken de kans. Want dat is advent: er alles aan doen om het Licht te laten binnenkomen.

Dit cursiefje werd geplukt uit Opkikkertjes (Halewijn, Antwerpen, 2006). Het boek is inmiddels uitverkocht bij de uitgever.